

Časové otázky.

V poslední době zvláště často přetřásána jest na všech stranách palčivá otázka, jak by se dalo zaměřit a předejít očividnému odnárodnování naší míšeře.

Dle mého názoru a mé zkušenosti myslím, že prvním krokem k lepšímu jest úplné zanechání našich dosavadních zvyků, či vlastně zlovyků, které nejsou ani české, ani americké, nýbrž jsou to zvyky těch sprostých individuí, "sportů," jak jim obyčejně říkájí, kteří nepřinášejí žádnému národu ani společnosti lidské, nýbrž jest to vyvrhel všech národů. A ti právě zaseli semeno zkázy mezi dorost náš a my povinni jsme varovat mládež naši před jakýmkoliv styky s lidmi těmi.

Mládež přirozeně touží po zábavě, jako i my jsme po ní toužili, dokud jsme byli mládí. Abychom však v mládeži naši vzbudili smysl pro vše krásné a jemnocit ve styčích společenských, musíme pořádati zábavy dobré, ušlechtilé, pokud možno s programem literárním a zpěvným; na konec pak dejme mládeži příležitost si zatančit, ale ne až do rána, jak to bývalo zvykem. A druhá věc: když už jednou jsme v zábavě takové, nemáme vždy vyhledávati ten samý kroužek a výhradně jen v kroužku tom celý večer ztráviti. Kastovníctví takové je ve slušné společnosti na újmu zábavy, poněvadž ostatní cítí se jedním takovým do jisté míry pokofeni, ježto musí jim na mysli vsoupiti otázka, proč jen ti a ti stále jen ten samý kroužek vyhledávají, ignorující jakoby zúmyslně ostatní účastníky?

Jak já znám dobré společenské zábavy americké, tam není nikdy žádného třídění; všichni účastníci baví se společně a nenuceně — to pak je skutečně zábava společenská a ne obmezená. Jen s pravdou ven! My pak často jsme i málo galantními vůči našim dámám; často slyším i v přítomnosti dam, mladších dívek i dětí "vtipy" a různé řeči tak neomalené, že přítomná mladá naše, slušnější generace nabude prašpatného pojmu a úsudku o českých zábavách, a následek? — vzdaluje se zprvu těch "zábav," pak širšího našeho života, vzdaluje se těch svých rodáků, a konečně jest pro nás ztracena úplně.

My staří se už neodnárodníme. Ale mládež, která ku starším vždy vzhlíží jako ku vzoru, dle něhož má se řídit, ta mládež, nenajdouc nic, co by zasloužilo obdivu a následování, odhaduje se a přidržuje se kruhů, které vkusu jejímu lépe vyhovují. Rozumějte mi, mluvím o slušnějších mladících a dívkách, o těch, na nichž právě nejvíce má nám záležet, by mezi námi jsme je udrželi. Ti zajisté budou mít vliv i na ostatní mládež svým jednáním. Bohužel zhusta se stává, že právě takovým dáváme na jevo svou nepochopenost maličkostí, štíplavými poznámkami, jako: "Ten hraje pána" — "ten se nadejmá" — "ta si o sobě myslí". — A zatím takový mladík neb dívka nemá toho nejmenšího úmyslu nad jiné se vypínati neb se domýšleti. Slušné jejich počínání, jež je tak odlišné od obvyklé neomalenosti a hrubosti, zdá se nám býti pánovitostí a na dutostí, kdežto je to pouze výsledek vzdělání a dobrého společenského taktu. Já však pravím, a každý soudný člověk zajisté se mnou souhlasí, že mladici tito a dívky jsou nám ku mnohem většímu prospěchu než ti klackovití "sporti".

Já sám vidím rád každého slušného Čecha neb Češku, avšak protiví se mi klackovské a ne slušné chování kteréhokoliv člověka, a vidím li takového, vždy se mu z daleka vyhnou a tím více,

pakli je to Čech, neboť taký plodí ostudu celému českému jménu před tvář beztoho dost k nám upjaté ciziny. —

Když už jsem se tak rozepsal, zmíním se též o jiném špatném zlovyku. Zpravidla vážíme si velmi málo starých pracovníků, kteří dlouho (tak aspoň se domnívají) působili na roli národním. Za nezištnou práci jejich dostává se jim špatného uznání. Zde příklad: Známe zde dosud žijícího veterána, starého dědouška, který neuvázně a manželkou svou pracoval a podporoval vše, co bylo národním, a rovněž tak i jeho děti. A když jistá vlastenecká organizace, (již on byl členem za kládajícím) slavila 50-leté jubileum, myslíte, že na něj si zpo mněli? — aneb se aspoň zmínili? Ne! A od té doby přestali on i jeho děti bráti podílu na životě národním — a může jim to mít někdo za zlé? Čechové vůbec špatně odměňují se svým dobrým pracovníkům a to má také veliký vliv na potomky, kteří, vidouce neuznávání a snižování dobrých snah a poctivé práce svých rodičů a často lidmi, kteří zřídka kdy prstem houli, stávají se chladnými a lhostejnými, vědouce, že jim dostalo by se té samé odměny.

Na rozdíl od toho však uvedu jednání členů jedné anglické zdejší Lože K. of P., Nebraska No. 1. Když zmíněná lože slavila svého času 35 leté jubileum, vyhledala všechny své členy zakládající. Vyhledala a pozvala i ty členy, kteří již po 25 až 30 let k loži vůbec nepatřili (našlo se jich pět), a některým i již dno po dráze zaplatila. Co říkájí tomu naši čeští, bratřiči, lásky hodní krajané? I vyloučení ze spolka byli pozváni, by podílu brali na oslavě práce, na které též jednou účast brali. Byl to okamžik, na který nikdy nezapomenu. Jeden šedivější než druhý a ty cituplné projevy, že práce jejich ptec nebyla marná a že dostalo se jim uznání vzdor tomu, že už po tak drahá léta členy nebyli. To je jiné bratrství, než jakým my se můžeme honosit.

Chceme-li udržet zde chuť k práci a snažení se na roli národním, musíme býti uznalejšími, než jak až dosud jsme byli. Budou-li děti viděti, že práce jejich otců a matek jest uznávána a oceňována, že nebyla marná, že dostalo se jim uznání aspoň morálního, samy uchopí se s chutí práce té a vše půjde veseleji. Mějme více vzájemnosti a vespolečné upřímnosti a važme si starých svých pracovníků, i když třeba nejsou členy té neb oné organizace.

Dozvídám se právě, že naše dámy budou pořádat ples s velmi zajímavým programem dne 6 ledna, při němž účinkovati přý bude orchestr o 12 hudebníků (bez bubnu). Je to skutečně chvalitebné od našich dam, a zvláště v této době, kdy každý "skvělý" ples, nebo "velkolepá" slavnost odhude se 2, nejvýš 5 hudebníky, neb dokonce harmonikou. Jest potěšitelné, že částku, věnovanou na dekoraci sně, která je dost slušná i bez dekorování, věnují raději na lepší hudbu. Sláva vám, dámy! Hezký počátek jste udělaly, a jest žádoucí, aby i ostatní spolky následovaly a zanechaly jednou už těch výdělkových zábav, jimiž je lid náš přetřesen a jež se mu počínají už hnusiti. —

Pane Havlaso, jen pište dále, naděje otvírá se k lepšímu probuzení, šlechetskému a morálnějšímu životu českému, který byl pozvolna otravován a ubíjen, ale ještě ne ubit! V naději k lepšímu Fr. Vodička.

Nevěřte-li tomu, tož vyčkejte a vizte. S listopadovými boulemi dostavuje se revmatism a sezbavíte se ho, nepoužijete-li St. Jakoba Oel, kterýž ihned léčí.

Dítě s padlo spece na rozžhavané kamna. Dne 6. listopadu spadlo ve Vlčicích dvouleté dítě truhláře Antonína Kunze s pece na rozžhavané kamna. V největším rozehvění odnesl otec popálené dítě, aby zmírnil jeho bolesti, k potoku a tam je ponořil do vody. Ubohé dítě pak za hrozných bolestí druhého dne skonalo. S rodiči zavědono soudní vyšetřování.

Nehrajte nabitou zbraní. Vzdor častým upozorněním na neopatrné zacházení se zbraní opakují se stále více případy neštěstí. Taktéž i ve Skoronících u Kyjova na Moravě se stal dne 2. listopadu večer obětí vlastní neopatrnosti rolník p. Štěpán Šalomoun. Zašel si na cestě z honu do hostince u Kučerů a odložil pušku ostře nabitou do kouta. Společnost byla v "dobré náladě", žertoval se až přes příliší. Mezitím vzal vlastní dělník pana Šalomouna, Jakub Plachý, pušku do rukou a pohrával si s ní, nešťastou náhodou spustil, rána vyšla — a celý náboj vnikl p. Šalomounovi, který stál opeň o stůl, ze zadu přímo do srdce. Nešťastník byl okamžitě mrtev. Nebožtík byl 34 let starý, a zanechává po sobě ženu a 3 nedospělé děti.

Předplat' se na Pokrok pouze \$1 ročně.

Lumír Rye

Pravá čistá samožitná, 10 roků stará

4 plné kvarty \$3.50
3 gallony v soudu neb v láhvích, 9.50
47 " " " " " 15.50

Veškeré dopravní výlohy až k Vám platíme sami.

ZDARMA zašleme s objednávkou 5 gallonů kofalky, vína, neb likéru JEDEN GALLON dobrého vína (vyjma piva a lihu)

Schneider & Klein

Jedni čeští obchodníci lihovinami ve Sp. St.
1232 So. 13th St., Omaha, Neb.

VZORNĚ ZAŘÍZENÝ
řeznický a uzenářský obchod
...vlastní...

Jos. Nejepinský & Co.

roh 16. a William ul., Omaha.

Bohatý výběr žerstvého masa všeho druhu, nejlepší jakosti a za ceny nejnižší. Zvláště výrobky uzenářské též se nejlepší pověstí a jsou znamenité na obdyt.
TELEFON 1316.

PODIVUHODNÁ SÍLA LÉKŮ.
Dr. E. C. COLLINS Medical Institute
útočištěm trpících.

Mnohé nemoci, pokládáné dosud za nevyléčitelné, přemáhány jsou náležitými léky.

Nechť žádný nemocný nezoufá, neboť může býti uzdraven.

Proti smrti není léku, praví české přísloví. A věru je v něm mnoho pravdy. Kdo již prožil svůj věk, musí zemřít, přiroda žádá neprospěch svoje právo. Vidíme však, že i mladí lidé mrou. A proč? Protože se sami oddávají smrti. Kdyby lidé neodkládali ze dne na den s léčením své choroby a tím nepromeškali čas, kdy jejich tělo vládne ještě dostatečnou životní silou, dalo by se každému pomoci, a jeho zdraví a život byl by zachráněn.

V dnešní pokročilé době jsou lékaři-profesoři, kterým se podařilo po dlouholetém bádání a zkoušení vynalézt a sestaviti náležitě léky proti každé chorobě. To nejlépe dokazuje zpráva léčebného ústavu **Dr. E. C. COLLINS MEDICAL INSTITUTE**, z které vysvítá, že tisíce pacientů bylo uzdraveno tohoto roku, mezi nimi mnozí, které obyčejní lékaři prohlásili za nevyléčitelné.

N. Y. M. I.

Tajemství a podivuhodnost velkého zdraví, a jakým léčením jsou lidé v **Dr. E. C. COLLINS MEDICAL INSTITUTE**, spočívá v tom, že tento ústav má svou vlastní obrovskou lékárnu, ve které jsou nashromážděny léky ze všech dílů světa, že v tomto ústavě předepisovány jsou nemocným také léky, které jsou nejen jistým prostředkem proti dotyčné chorobě, které se shodují i s tělesnou soustavou nemocného.

Kdo se obrátí na tento ústav, může býti jist, že je v rukou vynikajícího učence, a že léky, jemu dodané, jsou nejen pravé, ale i čerstvé a že mají veškerou léčivou sílu.

Zda bydlíte nebo dále od New Yorku, nic nevádí. Napište jen dopis po desku, vyliete v něm náležitě svoji nemoc, co vás bolí, kde vás bolí, jak vás to bolí, a jak se cítíte, a pošlete dopis na adresu, níže uvedenou. Odpověď dostanete zdarma v české řeči.

Milý a ctěný pane profesore! S radostí Vám oznamuji, že po využití Vašich léků jsem už bohudík zdravá a doba se cítím. Dokud jsem Vašich léků nenáležela, nemohla jsem sejtí ani se schodit. Nemohla jsem ani jísti, ani pracovati. Když jsem něco snědla, ihned jsem vše zvrátila. Nyní i manžel můj má ze mne radost, neboť když přijde z práce domů, najde mne veselou a svěží. Odporuji Vás jako dobrého lékaře všem krajanům a krajanám po celých Spojených Státech a spřímocuji Vás, byste tento list i s mou podobnou uveřejnil ve všech novinách. Zůstávám Vaše oddaná **Mary Mláďová**, 544 - 3rd Ave., Homestead, Pa.

Vysoce učený p. profesor! Slavný léčebný ústav! Já jsem se ze své choroby tak vyléčil, jako když se člověk umyje ze špíny, a vše jen užíváním Vašich léků. Proto nemohu se zdržeti, abych Vám na tomto místě nevyjádřil své nejserdečnější díky za pomoc, kterou jste mi poskytl v mé dlouhotrvající a nadměrně bolestné nemoci. Byl jsem drahnou dobu chorý a neschopný choditi do práce. Chodil jsem po doctorech, vylazoval peníze, ale nepomohli mi. Konečně jsem se obrátil na Vás pane profesore, a Vy jste mne skutečně vyléčil. Jan to Vám ještě jednou srdečně díky vadává **ZU SVABÍK**, 8558 Buffalo Ave., South Chicago, Ill.

Objednejte tuto knihu, sepsanou prof. **COLLINSEM** „Vůdce ku zdraví“.

Kniha tato tisícům již zachránila život a na vždy zůstane rádcem nemocným i zdravým. Pošlete několik poštovních známek a obdržíte knihu zdarma.

S celou důvěrou obraťte se na **Dr. E. C. COLLINS Medical Institute** a buďte jisti, že stručně sdělí a síla budou vám vráceny.

Dr. E. C. COLLINS Medical Institute,
140 West 34th Street, New York, N. Y.